

Нашата родина.

Гр. ДОБРИЧЪ.

Въ срѣдата, между градоветъ: Силистра, Варна, Каварна, Балчикъ, Кюстенджа и Меджидие се намира гр. *Добричъ*, затова още отъ старо врѣме той се е наричалъ суха скеля.

Още въ врѣмето на българския царъ Ив. Александъръ (1365 г.) Добруджа била наречена *Приморско царство*. Тукъ е господарувалъ *Доброгичъ*, отъ неговото име и гр. Добричъ си е получилъ сегашното име. — Днесъ града брои близо 18,000 жители, отъ които повечето сж българи. Има малко турци и татари, които постоянно се изселватъ въ Анадола (Мала-Азия).

Града и околността му сж разположени на една висока равнина, между р. Дунавъ и Черно-море. Климата е много умѣренъ и

гр. Добричъ

здравословенъ. Въ околността е развито земледѣлието въ цвѣтущо състояние. Въ града сж развити много добръ занаятитъ: коларство, желѣзничарство, хамутчийство, тенекеджийство и др. Има голѣми магазини за продаване на манифактурни и колониални стоки.

На 15 януарий 1878 год. града е билъ освободенъ отъ първото турско робство, а на 5 септемврий 1915 год. бѣше освободенъ за втори пѣтъ отъ второто ромънско робство.

Сега гр. Добричъ отново се развива. Въ скоро врѣме той ще стане пакъ богатъ и красивъ градъ. Гражданитъ сж много ученолюбиви. Издържатъ сами смѣсена гимназия, въ която се учатъ дѣца събрани отъ всички околни градове. Града е свързанъ съ желѣзница съ Варна, София и Кюстенджа и това му спомага да се развива въ търговско отношение.

